

ת"פ 8097/03/20 - מדינת ישראל נגד מחמד עותמאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8097-03-20 מדינת ישראל נ' עותמאן

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד עותמאן

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד גל נשרים

ב"כ הנאשם: עו"ד עיזאת עותומאן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות ניסיון מעשה מגונה באדם, הטרדה מינית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ביום 25.1.20 סמוך לשעה 22:10 שהה הנאשם בקניון במבשרת ציון. הנאשם הבחין במתלוננת כשהיא נכנסת לשירותים בקניון ונכנס אחריה. המתלוננת נכנסה לאחד התאים, הפשילה את הבגדים מפלג גופה התחתון על מנת לעשות את צרכיה, ואילו הנאשם נכנס לתא הסמוך, החזיק בידו את הטלפון הסלולארי שהיה ברשותו וכיוונו מעל לתאה של המתלוננת באופן שבו ניתן יהיה לתעדה עושה את צרכיה, כדי לנסות ולצלמה במצב זה, לשם גירוי וסיפוק מיני. כשהבחינה המתלוננת במעשיו של הנאשם צעקה, התלבשה ויצאה במהירות מן התא. הנאשם יצא מהשירותים, היא רצה אחריו אך הוא הצליח להימלט.

ביום 21.2.20 נעצר הנאשם לצורך חקירתו בגין האירוע המתואר והובא לתחנת המשטרה. טרם הכנסתו של הנאשם לתא המעצר נערך חיפוש על גופו של הנאשם. במהלך החיפוש התנגד הנאשם לפשוט את בגדיו לצורך החיפוש, למרות שהתבקש לעשות כן מספר פעמים על ידי השוטר שערך את החיפוש ועל ידי שוטר נוסף שהוזעק לסייע לו. הנאשם נשכב על הרצפה, והשוטרים אזקו אותו לצורך ביצוע החיפוש. כשהיה הנאשם בתא השהייה בתחנה, פתחה שוטרת את הצוהר שבדלת התא על מנת לבדוק את שלומו של הנאשם, כחלק מתפקידה. כשהבחין הנאשם בשוטרת אמר לה "סגרי את החלון, אני משפשף, בואי תראי לי איך את גומרת, בואי כנסי לתא נראה אותך". הנאשם השמיע קולות גניחה, פנה את השוטרת ושאל אותה "ככה את גומרת אה?" השוטרת סגרה את הצוהר והנאשם המשיך לצעוק לעברה ואמר, בין היתר: "בטטה בואי אני אזיין אותך בואי כנסי לתא אלי אחח...". דברים אלה גרמו לשוטרת לחוש מוטרדת ומושפלת.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני שלפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש, אך הוסכם כי בין היתר, יוטל על הנאשם עונש מאסר מותנה על עבירת פגיעה בפרטיות, אשר נמחקה מהוראות החיקוק בכתב האישום המתוקן במסגרת ההסדר.

3. תסקיר שירות מבחן מיום 14.9.20 שנערך בעניינו של הנאשם מלמד כי הנאשם כבן 27, גרוש, גר בבית הוריו, וטרם מעצרו עבד בתחום הבניין. הנאשם חווה ילדות לא יציבה, במהלכה אביו נעדר רבות מהבית עקב עונשי מאסר ממושכים שריצה. הנאשם נשר ממערכת החינוך בגיל 13 בעקבות בעיות התנהגות חוזרות, שהה בביתו מספר שנים ללא מעש והתחבר לחברה שולית. אמו התקשתה להציב לו גבולות. בגיל 17 החל הנאשם לעבוד בעבודות בתחום הבניין והצליח לשמור על רצף תעסוקתי. הנאשם נישא כשהיה כבן 20 והתגרש לפני כשנתיים. הוא מסר לשירות המבחן מידע לא עקבי, ביחס לחקירות קודמות, בכל הנוגע לנסיבות גירושיו, אך תלה את התנהלותו השולית בשנים האחרונות בהתדרדרות במערכת היחסים עם אשתו.

הנאשם תיאר צריכת סמים בתקופה שקדמה למעצרו אך שלל תלות בסמים, וכן תיאר שימוש מתון באלכוהול לפני שנים.

לנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות, נשק, רכוש והפרת הסדר הציבורי. הוא ריצה עונשי מאסר בפועל, ולחובתו עונש מאסר מותנה בר הפעלה. ביחס לעבירות שעליהן נשפט כעת, הוא קיבל לפני שירות המבחן אחריות פורמאלית בלבד, שינה גרסתו מספר פעמים והתקשה לבחון את מניעיו למעשיו. הוא נוטה למזער את חומרת מעשיו ולטשטש את המשמעות הפוגענית שבהם.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי ביצירת קשרים בינאישיים ואינטימיים, והוא נוטה להתנהג באופן תוקפני כדרך התמודדות עם קשייו. בנוסף הוא מתקשה לקבל סמכות, במפגש עם סמכות חש מאוים ופגוע ומתנהג באופן לא מווסת.

הנאשם ביקש להשתלב בטיפול קבוצתי. שירות המבחן הטיל ספק בדבר יכולתו של הנאשם להפיק תועלת מטיפול, ואף על פי כן ניתנה לו הזדמנות לעשות כן. הנאשם הופנה לקבוצה פסיכו-חינוכית בשירות המבחן ושמיעת הטיעונים לעונש אף נדחתה לשם כך. עם זאת, הנאשם לא הגיע לשני המפגשים הראשונים של הקבוצה בטענות שונות ובהן טעמים רפואיים, ומשעה שמדובר בקבוצה קצרת טווח, לא ניתן היה עוד לשלבו בה. לאחר דברים אלה הנאשם אמנם התייצב לפגישה פרטנית בשירות המבחן וביקש הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול, אך שירות המבחן הביע התרשמותו, שלפיה המניע לבקשתו הוא חשש מתוצאות המשפט והשלכותיהן על עתידו.

4. לנאשם ניתנה אפשרות לבסס את הטענה כי לא התייצב לאחד ממפגשי הקבוצה בשל מצב רפואי שמנע זאת, ואולם בתשובתו לבית המשפט טען כי לא מצבו הרפואי מנע ממנו להתייצב אצל שירות המבחן, אלא העובדה כי לא התעורר משינה ולא היה מי שיעיר אותו כי הוא גר לבד. בקשתו של הנאשם למתן הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול נדחתה, ונשמעו הטיעונים לעונש.

5. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שישה לחמישה-עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי באמצע מתחם העונש ההולם, להפעיל את עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד לחובתו, כך שבסך יגזרו עליו חמישה-עשר חודשי מאסר בפועל, וכן ביקשה לגזור עליו מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת

העבירה. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את העובדה שעבירת המעשה המגונה הייתה מתוכננת, את תחושות ההשפלה והעלבון שנגרמו לשוטרת שנפגעה ממעשיו של הנאשם ואת הקושי של הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו. המאשימה תמכה בטיעוניה בפסיקה.

6. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין חודשי מאסר ספורים לשנת מאסר בפועל, וביקש להימנע מלגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל, אלא לגזור עליו עונש של מאסר בעבודות שירות בלבד, ולהפעיל באופן חופף את עונש המאסר המותנה שעומד לחובתו.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את הודאתו של הנאשם במעשיו, אשר חסכה את עדותה של המתלוננת, והיא מגלמת, לטענתו, קבלת אחריות מלאה על המעשים. נטען כי סירובו של הנאשם להוריד את בגדיו במהלך החיפוש נבע מבושה ומלחץ, וכי מידת יכולתו להתנגד לחיפוש, לנוכח היותו כבול, הייתה נמוכה. עוד הודגשו נסיבות חייו המורכבות של הנאשם אשר השפיעו על אישיותו ועל התנהגותו, ונטען כי אי שילובו של הנאשם בטיפול נבע מטעמים שלא הייתה לו שליטה עליהם. לבסוף נטען, כי לאחר ששהה במשך תקופה ארוכה, וללא הפרות, בתנאים מגבילים, שהם כשלעצמם היו ענישה, מבלי שהתאפשר לו לעבוד ולהתפרנס, הבין הנאשם את הפסול שבמעשיו.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו ואמר שלמד לקח מהטעויות שעשה.

מתחם העונש ההולם

8. הגם שכתב האישום מתאר התרחשויות שאירעו בשתי זירות שונות- תאי השירותים בקניון ותא השהייה בתחנת המשטרה, ובשני מועדים שונים - בפער של מספר שבועות זה מזה - שני הצדדים התייחסו אליהם כאל מסכת עבריינית אחת, ואף אני סבורה כי חקירתו של הנאשם קשורה בקשר הדוק לעבירה שביצע, כי התנהגותו בתחנת המשטרה מהווה המשך ישיר של מעשיו בקניון, ועל כן כלל המעשים מהווים "אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

9. עבירת המעשה המגונה נועדה להגן על שלמות הגוף, על כבודו של אדם ותחושת הביטחון האישי שלו.

10. צילום המתלוננת בחדר השירותים פגע בפרטיותה והיה בו כדי לבזות ולהשפיל אותה. חדרהשירותים, אף אם נמצא בתוך מבנה ציבורי, הוא מקום שלגביוקיימתציפיהגבוההלפרטיותמוחלטת, מקוםשבואנשיםחושפיםאת אבריהםהמוצנעיםמתוךתפישעהכיהנמצאיםבגפםואישינומבחיןבמעשיהם.

11. הגם שלא נגרמה למתלוננת פגיעה גופנית, והעבירה בוצעה ללא מגע בה, נקל לתאר את ההשפעה הקשה שיש למעשה מסוג זה על נפשה של המתלוננת ועל תחושת הביטחון האישי שלה במרחב הציבורי, ונקל לתאר את החרדה שלה, שמא הסרטון שבו צולמה כשהיא עושה את צרכיה יופץ ברבים. למרבה המזל, הסרטון, ככל הנראה, לא פורסם.

12. בעידן הנוכחי מצלמת וידאו זמינה כמעט לכל אדם, דרך מכשיר הטלפון הסלולארי, ולמרבה הצער התופעה של צילום אחרים בדרך הגורמת לביזוי, להשפלה או לפגיעה בפרטיות היא שכיחה ומחייבת התייחסות עונשית מחמירה, אשר תרתיע אחרים מפני ביצוע מעשים דומים.

13. עם זאת, בעוד שצילום המתלוננת נעשה בצורה מתוכננת, והנאשם אף עקב אחרי המתלוננת למתחם תאי השירותים, מעשיו בתחנת המשטרה לא תוכננו מראש והן היו תגובה רגעית להתנהלות השוטרים. הנאשם התנגד להפשטתו בעת החיפוש, ואפשר לגלות הבנה לבושה ולפחד שבהם היה נתון. התנגדותו הייתה פאסיבית בעיקרה- הוא נשכב על הרצפה- ובתגובה לה נאזק והחיפוש בוצע.

14. הדברים שאמר הנאשם לשוטרת שהגיעה לבדוק את שלומו כשהיה בתא הם דברים מכוערים, מבזים ומשפילים, המתייחסים למיניותה של השוטרת. העובדה שנפגעת העבירה היא שוטרת אינה הופכת אותה לפגיעה פחות, וגם היא זכאית להגנה על כבודה. מנגד יש לשקול את העובדה כי מדובר בהתייחסות מילולית בלבד, ללא חשיפת איברים מוצנעים וללא מגע, וכי העובדה שהנאשם היה נתון בתא שהייה סגור, בעוד שהשוטרת הייתה מחוצה לו, אפשרה לה לסגור את צוהר התא, לנתק מגע עם הנאשם ובכך להפסיק את ההטרדה.

15. עיון בפסיקה המלמד כיבנסיות דומות של צילום אנשים במצבים פרטיים נגזרו עונשים שכללורכיב של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראול משל"ת פ' (חד') 15647-07-09 **מדינת ישראל נ' חדד** (פורסם בנבו 3.5.11) ופסק הדין בערעור עליו בע"פ (חי') 14826-06-11 **חדד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.7.11); ת"פ (ת"א- יפו) 22840-12-15 **מדינת ישראל נ' וייס ואח'** (פורסם בנבו 11.9.16); ת"פ (נצ') 7562-07-08 **מדינת ישראל נ' בן שושן** (פורסם בנבו 8.3.09).

מובן, כי לצד העבירה של צילום המתלוננת בשירותי הקניון, יש בעבירות הנוספות שביצע הנאשם בתחנת המשטרה כדי להעלות כלפי מעלה את גבולותיו של מתחם העונש ההולם.

16. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש שלו עותרת המאשימה הולם את נסיבות ביצוע העבירות, ואף נמוך במעט, אך לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדה זו. לפיכך, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם הוא בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לחמישה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעות העבירות.

העונש המתאים לנאשם

17. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחד לו, אשר קיצרה את משפטו והיה בה כדי לחסוך את הצורך בעדותן של נפגעות העבירות על כל המורכבות הכרוכה בכך.

18. על אף האמור, הנאשם מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, הוא ממזער ומטשטש אותם ומתקשה לראות את החלקים הפוגעניים שבהתנהלותו. דברים אלה מלמדים על קושי להכיר בפסול שבמעשים והם מבססים חשש וסיכון להישנות העבירות. סיכון זה מקבל משנה תוקף משעה שהנאשם, שסיגל לעצמו לאורך השנים דפוסי

התנהגות שוליים, לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו להשתלב בטיפול, אינו נוטל חלק בטיפול ודפוסיו המכשילים נותרו בעינם. התנצלותו הרפה בסיום ההליך וטענתו כי למד לקח מהטעות, שנטענה כמס שפתיים, אין בהם כדי לשנות ממסקנה זאת. כל אלה מחייבים מתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

19. לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, נשק, רכוש, תעבורה והפרת הסדר הציבורי, והוא ריצה מספר עונשי מאסר בני מספר חודשים כל אחד. נראה כי הליכים פלילים קודמים ועונשי מאסר שהוטלו עליו נכשלו מלהוות גורם המרתיע את הנאשם מפני ביצוע עבירות פליליות.

20. מסקנה זו מתחדדת לנוכח העובדה שהנאשם ביצע את אחת העבירות בתיק הנוכחי, בשעה שעונש מאסר מותנה בן ארבעה חודשים תלוי ועומד לחובתו. לנוכח נתונים אלה, חובה לשקול גם שיקולי הגנה על הציבור מפני הנאשם.

21. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מחייב לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם, ולהפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר באופן חלקי לעונש שייגזר על הנאשם, על מנת לתת לו ביטוי נפרד שלו הוא ראוי.

22. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 21.2.20 עד יום 26.2.2.

ב. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בפ"ל 3556-12-15 של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים ביום 20.1.19 יופעל, כך שחודשיים ממנו יצטברו לעונש שנגזר על הנאשם וחודשיים יחפפו לו.

בסך הכל ירצה הנאשם שנים-עשר חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דוא"ל MaasarN@ips.gov.il, טלפון: 08-9787377 או 08-9787336.

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 9.5.21 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין התשל"ז-1977 למעט עבירה לפי סעיף 352 לחוק.

ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח- 1998 או חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

ד. פיצוי לנפגעת העבירה, עדת תביעה 6 בכתב האישום המתוקן בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.21.

ה. פיצוי לשוטרת נפגעת ההטרדה המינית, עדת תביעה 7 בכתב האישום המתוקן בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.21.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.